ΕΤΟΣ Α' ΕΝ ΛΑΡΝΑΚΙ (ΚΥΠΡΟΥ) 1)13 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1894. ΑΡΙΘ. 17.

ΝΕΟΝ ΕΘΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

Διευθυντὴς καὶ ἐκδότης
ΚΛΕΟΒ. Ν. ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΤΗΣ.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἐτησία ἐν Κύπρῳ Σελίνια..... 8
Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ » 10

Πᾶσα αἴτησις δέον νὰ γίνηται πρὸς τὸν ἐκδότην, ὡς καὶ πᾶσα ἀπόδειξις πληρωτῆς δέον νὰ φέρῃ τὴν ὑπογραφὴν αὐτοῦ.

ΕΙΣΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ

Καταχωρίζονται κατ' ἀποκοπήν.

Ἄρθρα σύμφωνα τῷ προγράμματι τοῦ Νέου «Ἔθνους» καταχωρίζονται δωρεάν. Ἡ Διεύθυνσις δὲν εὐθύνεται διὰ τὰς γνώμας τῶν ἀνταποκριτῶν της.

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

ΝΕΟΝ ΕΘΝΟΣ

1894.

ΤΟ ΕΤΟΣ 1893.

Εἷς ἔτι διέρρευσεν ἐναυτός. Κατὰ τὸ εἰωθός, οἱ κατὰ τόπους δημοσιογραφοῦντες διερευνῶσι καὶ ἐξετάζουσιν ἀνὰ πᾶν ἔτος τίνας πολιτικὰς ἢ κοινωνικὰς προόδους ἔκαμεν ἡ χώρα, ἐν ᾗ ἐξασκοῦσι τὸ ἔργον αὐτῶν, ἵνα ἐκ τοῦ παρελθόντος ἐνθαρρυνόμενοι μετὰ μεγαλητέρων ἐλπίδων ἀποβλέψωσιν εἰς αἰσιώτερον μέλλον. Τοῦ συστήματος τούτου ἐπικρατήσαντος καὶ παρ' ἡμῖν, δὲν νομίζομεν, ὅτι πράττομεν ἔργον ἀπᾴδον τῷ δημοσιογραφικῷ ἡμῶν καθήκοντι, ἐὰν κάμωμεν μνείαν τῶν μᾶλλον οὐσιωδῶν σχετικῶς πρὸς τὴν ἐν τῇ νήσῳ πολιτικὴν καὶ κοινωνικὴν δρᾶσιν καὶ προκοπήν.

Καὶ ἤδη ἀρχόμενοι ἐξ ἑνὸς τῶν σπουδαιοτέρων κυπριακῶν ζητημάτων, ὅπερ ἀπὸ τῶν πρώτων ἡμερῶν τῆς μεταπολιτεύσεως ἀπασχολεῖ τοὺς νησιώτας, δὲν δυνάμεθα ἢ νὰ καταληφθῶμεν ὑπὸ πλήρους ἀπογοητεύσεως. Αἰνιττόμεθα τὸν φόρον τῆς ὑποτελείας, ὅστις ξακολουθεῖ εἰσέτι τελούμενος καὶ ὅστις λίαν δικαίως θεωρεῖται ἡ ἀρχικὴ αἰτία τῆς σημερινῆς ἡμῶν καταστάσεως. Ἀπὸ τῶν πρώτων ἡμερῶν τοῦ λήξαντος ἐνιαυτοῦ μανθάνομεν παρ' Ἀγγλων πολιτικῶν ὅτι «δὲν εἶνε δίκαιον νὰ πληρώνῃ τὸν φόρον τῆς ὑποτελείας ὁ Ἄγγλος φορολογούμενος,» ἀλλὰ θεωρεῖται δίκαιον νὰ πληρώνῃ αὐτὸν ὁ τάλας τῆς Κύπρου λαός, ὁ οἰδὲν ἀντ' αὐτοῦ ἀπολαμβάνων, ὡς αἰτιολόγημα δὲ φέρεται ὅτι ἡ Κύπρος εἶνε ἄχρηστος τῇ Ἀγγλίᾳ. Ἀλλ' ἡ Κύπρος κατελήφθη ὑπὸ τῆς Ἀγγλίας ἀπὸ σκοπούς ἀναμφιβόλως στρατηγικούς, ἐὰν δ' ἄχρι τοῦδε δὲν ἐχρησίμευσε αὐτῇ ὡς τοιαύτη, οὐδαμῶς ἀπίθανον ὅτι τοῦτο προῆλθεν ἐκ τοιαύτης τύχης πραγμάτων, ἣν δὲν προσεδόκων οἱ παρὰ τὸν Τάμεσιν πολιτευταί. Ὥστε τὸ ἐπιχείρημα τοῦ ὅτι, ἐπειδὴ ἡ Κύπρος εἶνε ἄχρηστος τῇ Ἀγγλίᾳ, ὀφείλει νὰ καταβάλλῃ τὸν φόρον τοῦτον, καταφαίνεται ἀνειλικρινές.

Ἀναφορικῶς δὲ πρὸς τὴν διοίκησιν τῆς νήσου τὰ παράπονα ἡμῶν εἶνε ἀνεξάντλητα. Πλὴν τοῦ δικαστικοῦ κλάδου, πάντες οἱ ἄλλοι χωλαίνουσι. Τὸ σπουδαιότερον ἀναμφιβόλως εἶνε νὰ ἐξετάσωμεν ὑποία ἀσφάλεια τῶν τιμιωτάτων ἡμῖν παρέχεται ὑπὸ τῆς διοικήσεως. Ἂν ἀναδιφήσῃ τις τὰ δημοσιογραφικὰ ὄργανα τῆς νήσου, θὰ ἴδῃ τὸ ἔγκλημα πρωτοστατοῦν ἐν παντὶ καὶ πάντοτε. Δὲν θ' ἀπαριθμήσωμεν βεβαίως τὰ γεγονότα, διότι οὔτε ὁ χρόνος οὔτε ὁ χῶρος τῆς ἐφημερίδος ἡμῶν θὰ ἐπαρκέσῃ εἰς τοσοῦτον πολύμοχθον ἔργον. Δὲν εἶνε ἀνάγκη νὰ βασανίσῃ τις τὴν μνήμην αὐτοῦ, ἵνα φέρῃ εἰς αὐτὴν τὰς καὶ κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος συμβάσας αἱματηρὰς σκηνάς, οἷον φόνους, δολοφονίας, συμπλοκὰς καὶ διάφορα ἄλλα κακουργήματα, ὡς κλοπάς, ἐκβιάσεις, ἀποξέσεις δένδρων κλπ. κλπ. Καὶ μεθ' ὅλα ταῦτα ἔχομεν ἐν σῶμα, ὅπερ ἐτάχθη πρὸς φρούρησιν ἡμῶν καὶ καλεῖται ἀστυνομία, ἀλλ' ὅπερ φωράται καθ' ἕλα ἀνάξιον τοῦ προορισμοῦ του, μεθ' ὅσα ὑπὲρ αὐτοῦ ἐψηφίσθησαν ἐν τῇ Βουλῇ ὑπὸ τῶν ἐκπροσώπων τοῦ λαοῦ.

Περὶ τῶν δημοσίων ἔργων δυνάμεθα μὲν νὰ ἐκφρασθῶμεν ἧττον δυσμενῶς διότι ἐπετελέσθη ἐν πολλοῦ λόγου ἄξιον ἔργον, τὸ τῆς σιδηρᾶς γεφύρας Πυργείου, ἀλλ' ὑπάρχει εἰσέτι μεγάλη καὶ κατεπείγουσα χρεία τοιούτων ἔργων ἐν τῇ νήσῳ καὶ δὲν πρέπει να χαρχαλισθῶμεν καὶ πολὺ διὰ τὴν κατασκευὴν τῆς γεφύρας ταύτης. Εἶνε γνωστόν, ὅτι ἕνεκα τῆς ἐλλείψεως γεφυρῶν συνήθως διακόπτεται ἡ συγκοινωνία, οὐχὶ δὲ σπανίως παρασύρονται ὑπὸ τῶν χειμάρρων ἀνθρώπινοι ὑπάρξεις, προσέτι δὲ καὶ αἱ πλεῖσται τῶν κυριωτέρων ὁδῶν ἐν ὥρᾳ χειμῶνος εἰσὶν ἀδιάβατοι. Ἀλλὰ πλὴν τούτων, πολλάκις ὑψώθη φωνὴ καὶ ὑπὲρ κατασκευῆς λιμενίσκου τινὸς ἐν τῇ νήσῳ ἀξίου λόγου, καίτοι δὲ ἠλπίζομεν ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος ὅτι θὰ ὑπεβάλλετο ἐπὶ τέλους ἡ Κυβέρνησις εἰς τοιαύτην τινὰ θυσίαν, ζῶμεν ἀγόμενα νὰ πιστεύσωμεν ὅτι εἰς μάτην προσμένομεν, καὶ οὕτω τὰ ἐν ὥρᾳ χειμῶνος καταπλέοντα ἀτμόπλοια εἰσὶ πολλάκις ἠναγκασμένα ν' ἀναχωρῶσιν ἄπρακτα.

Οὐχὶ ὀλίγα παράπονα δυνάμεθα καὶ πάλιν νὰ ἐκφράσωμεν καὶ κατὰ τῆς ταχυδρομικῆς συγκοινωνίας πρὸς τὰ ἐξωτερικόν. Ἡ Κύπρος ἔχει τακτικὴν συγκοινωνίαν μόνον κατὰ δεκαπενθημερίαν καὶ δὲν νομίζομεν ὅτι εἶνε ἀνάγκη νὰ ὑπομνήσωμεν καὶ αὖθις ὁπόσον ἐκ τούτου βλάπτεται ὁ ἐμπορικὸς κόσμος. Ἐν τούτοις ἂς ἐλπίσωμεν ὅτι ἐν τῷ μέλλοντι θέλει λυθῇ καὶ τὸ σπουδαῖον τοῦτο ζήτημα σὺν πᾶσι τοῖς ἄλλοις ἅπερ ἑκάστοτε πραγματεύεται ὁ ἐγχώριος τύπος, ἐκφράζων τὸ ῥρόνημα τοῦ δημοσίου, καὶ τὰς ἐλπίδας μας ταύτας τολμῶμεν ν' ἀναθέσωμεν εἰς τὸν ἀνώτατον ἡμῶν ἄρχοντα, ὅστις ἐκλήθη νὰ διευθύνῃ τὰς τύχας 210 περίπου χιλιάδων λαοῦ.

Εἴπομεν ἐν ἀρχῇ, ὅτι δὲν θεωροῦμεν ἄσκοπον ν' ἀναφέρωμεν καί τινα σχετιζόμενα πρὸς τὴν ἐν τῇ νήσῳ κοινωνικὴν δρᾶσιν. Νομίζομεν ὅτι εἷς τινα πράγματα, ἅπερ θὰ ἔτεινον εἰς κοινὸν ὄφελος, ἐφάνημεν τὰ μάλα ὀλίγωροι. Πλειστάκις ἐγένετο λόγος περὶ συστάσεως Παγκυπρίου Ἐπιτροπῆς, ἧς ὁ προορισμὸς ἀνεπτύχθη ἐν πολλοῖς καὶ διαφόροις ἄρθροις τοῦ ἐγχωρίου τύπου. Ποῖαι πρακτικαὶ ἐνέργειαι ἐγένοντο καὶ τί κατωρθώθη; Βλέπομεν πάντες ὅτι φορολογούμεθα ἀπηνῶς, ἐνῷ οὐδενὸς σχεδὸν ἀπολαύομεν εἰς ἀντάλλαγμα, ἔχομεν πλείστας ὅσας διαμαρτυρίας νὰ μεταδιδάζωμεν συνεχῶς παρὰ τῇ κεντρικῇ Κυβερνήσει καὶ μολαταῦτα ἐλλείπουσι πὰ μέσα. Εἶνε ἀληθές, ὅτι τὰ αἱρετὰ μέλη τοῦ Νομοθετικοῦ Συμβουλίου δὲν παραλείπουσιν εἰς ἑκάστην σύνοδον νὰ ἑρμηνεύωσι τὰ παράπονα τοῦ λαοῦ καὶ νὰ συνηγορῶσι πάντοτε ἐρρωμένως ὑπὲρ τῶν δικαίων αὐτοῦ καὶ τῆς θεραπείας τῶν κακῶς ἐχόντων. Ἀλλ' ἐκ τούτου δὲν ἕπεται ὅτι εἶνε καὶ περιττὴ τοιαύτη τις Ἐπιτροπή, ἥτις ἀμέσως καὶ κατ' εὐθεῖαν θ' ἀπετείνετο πρὸς τοὺς ἐν Ἀγγλίᾳ.

Γεγονὸς ὅμως, ὅπερ χρυσοῖς ὄντως γράμμασι δέον ν' ἀναγραφῇ ἐν τῇ κυπριακῇ δέλτῳ, εἶνε ἡ σύστασις τοῦ Γυμνασίου τῆς πρωτευούσης. Πᾶσα ἑλληνικὴ καρδία ἐν Κύπρῳ ἐσκίρτησεν ἐπὶ τούτῳ καὶ δικαίως ηὐλόγησε τοὺς ἀναλαβόντας τὴν πρωτοβουλίαν καὶ τὴν ἐν Αἰγύπτῳ Κυπριακὴν Ἀδελφότητα, ἥτις ἔθηκε τὰς πρώτας στερρὰς βάσεις. Εὐχόμεθα τοιαῦται πράξεις τῶν φιλοτίμων Κυπρίων νὰ κοσμῶσι συχνότατα τὰς σελίδας τῆς Κυπριακῆς ἱστορίας.

Τελευτῶντες, εὐχόμεθα ἀπὸ μυχῶν καρδίας, ὅπως τὸ νέον ἔτος ἀποβῇ καθ' ὅλα εὐτυχέστερον τῶν παρελθόντων, ἵνα κατὰ τὴν λῆξιν αὐτοῦ ἔχωμεν ν' ἀναγράψωμεν μᾶλλον εὐάρεστα γεγονότα, ὑπὲρ τὰ ὁποῖα νὰ διαλάμπῃ καὶ τὸ ἱερὸν ἐκεῖνο πολιτικὸν γεγονός, πρὸς ὃ ἀπὸ αἰώνων μετὰ παλμῶν ἀτενίζομεν, τῆς ἐκπληρώσεως τῶν ἐθνικῶν πόθων!

ΑΝΑΓΚΗ ΑΝΑΚΡΙΤΩΝ

Γράφοντες ἄλλοτε περὶ τῆς ἐν Κύπρῳ ἐγκληματικότητος καὶ τοῦ πλημμελοῦς ὀργανισμοῦ τῆς ἀστυνομίας, ἐξηνέγκομεν σὺν ἄλλοις τὴν γνώμην, ὅτι πρέπει νὰ ἐξετασθῇ δεόντως, ἂν δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ διορισθῶσι διὰ τὰ σοβαρὰ ἐγκλήματα ἀνακριταί, ἵνα βεβαίως διὰ τῆς αὐστηρᾶς καὶ πιστῆς ἐκπληρώσεως τῶν καθηκόντων αὐτῶν μὴ μένωσιν ἀτιμώρητοι οἱ πλεῖστοι τῶν ἐγκληματούντων. Τὴν ἀνάγκην λήψεως τοιούτου μέτρου θεωροῦμεν ὁσημέραι μᾶλλον ἐπείγουσαν, ἵνα ὑποβοηθῆται ἡ δικαιοσύνη εἰς τὴν ἐπιτέλεσιν τοῦ ὑψηλοῦ αὐτῆς καθήκοντος. Καθότι πλὴν τῆς περιπτώσεως, καθ' ἣν οἱ ἐγκληματοῦντες μένουσιν ἀτιμώρητοι, πολλάκις καὶ πολλοὶ τῶν καταγγελλόντων ἄτομα εἰς τὴν ἀστυνομίαν ποιοῦνται ὅλως ἀντιρατικὰς καταθέσεις ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου, ὅπερ ἀναγκάζεται ν' ἀπολύσῃ καὶ τὸν κατηγορούμενον καὶ τὸν καταγγέλλοντα, οὗτος δ' ἐπιτιμώμενος ἀπαντᾷ συνήθως ὅτι τὴν εἰς τὴν ἀστυνομίαν καταγγελίαν του δὲν ἔκαμεν ἐνόρκως. Ἀλλ' ὅταν ὑπάρχωσιν ἀνακριταί, εἰς

ΕΔΩ ΚΕΚΕΙ.

ΔΙΑΦΟΡΑ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Μητρικὴ ἐγκαταλείψεις ὑπὸ τῆς μητρὸς του ὑπεχρεοῦται νὰ τῇ εἰσφέρῃ τὰς ἐρωτικὰς ἐπιστολάς της, ὅταν αὐτὴ ὑπανδρεύεται ἄλλον; Τοῦτο εἶνε τὸ ζήτημα ὅπερ ἐμελλε νὰ λύσῃ τὸ Δικαστήριον Queen's Bench τοῦ Λονδίνου ἐνώπιον ἐκλεκτοῦ ἀκροατηρίου, καθότι ἡ διάδικος ἦτο ἡ ἡ λαίδη Mabel Sievier, ἀδελφὴ τοῦ μαρκησίου Ailesbury, καὶ ὁ κ. Crosbie, διακεκριμένος ἀξιωματικὸς τοῦ στρατοῦ.

Τὸν Φεβρουάριον τοῦ 1902 ἡ λαίδη Mabel Sievier, ὀνομαζομένη τότε λαίδη Mabel Bruce ὑπεσχέθη τὴν χαρδίαν καὶ τὴν χεῖρά της εἰς τὸν κ. Crosbie καὶ τριετεστάτη ἀλληλογραφία ἤλλαξαν ἀναμεθυμένη μεταξὺ τῶν δύο τούτων ἐρωτευμένων ἀτόμων. Ἀλλ' ἀποτόμως τὴν 23 Σεπτεμβρίου, ἡ μνηστὴ ἔγραψε πρὸς τὸν ἀρραβωνιαστικόν της διὰ νὰ τῷ γνωρίσῃ ὅτι τὸ πᾶν ἀπείπτη καὶ ὅτι ἀπὸ τῆς πρωΐας ἐκείνης ἦτο σύζυγος τοῦ κ. Sievier. Ἔπεμψεν εἰς τὸν πρώην μνηστῆρά της ὅλα τὰ ραβασάκια καὶ δῶρά του, αἰτοῦσα συνάμα ἀμοιβαίαν ἐπιστροφήν.

Ἀλλ' ὁ ἐγκαταλιφθεὶς μνηστὴρ ἀπεφάσισε νὰ μὴ ἐκτελέσῃ τὰς ἐπιθυμίας της. Ἐν τῇ ἀπαντήσει του ἔγραφε μεταξὺ ἄλλων ὅτι ἐπεθύμει νὰ κρατήσῃ τὰς ἐπιστολάς της ὡς ἀνάμνησιν τῆς ἀπωλεσθείσης εὐτυχίας του. Ἡ ὑπόθεσις ἐφέρθη ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου τὴν 3ην Δεκεμβρίου ἐ. ἔ. καὶ ἐκρίθη ὑπὲρ τοῦ κ. Crosbie, ὅστις ἐπεφορτίσθη τὰ ἔξοδα τῆς δίκης.

Ἡ δικαστὴς ἐδήλωσεν ὅτι ἐπεθύμει νὰ ἐξετάσῃ τὸ ζήτημα ἐκ τοῦ ἀσφαλοῦς, ἀλλὰ δὲν ἠδύνατο νὰ ἀρνηθῇ τὴν ἀξίωσιν τοῦ κ. Crosbie, ἐπειδὴ ἡ ἐπιστολὴ ἦτο ἰδιοκτησία τοῦ γράψαντος αὐτήν. Ἐὰν ἡ ἐπιστολὴ ἦτο ἐρωτικὴ ἢ ὄχι, δὲν ἐπεθύμει νὰ ἐξετάσῃ. Ἐὰν ἡ ἐπιστολὴ ἦτο ἰδιοκτησία τοῦ γράψαντος αὐτήν, ἡ ἀποδέκτρια δὲν ἠδύνατο νὰ ἀρνηθῇ τὴν ἐπιστροφήν.

Ἡ δεσποινὶς Ἀγγελικὴ Ἀθανασίου, ἡ ὁποία ἐπεσκέφθη τὴν Ἀθήναν ἐπὶ τριετίαν, ἐπανῆλθεν εἰς Κωνσταντινούπολιν μετὰ τῆς μητρὸς της.

Ἡ δεσποινὶς Ἀθανασίου ἐσπούδασε μουσικὴν εἰς τὸ Ὠδεῖον τῶν Ἀθηνῶν καὶ ἐτελείωσε τὰς σπουδάς της εἰς τὸ Ὠδεῖον τοῦ Παρισίου. Ἡ νεαρὰ καλλιτέχνις ἐκτελεῖ ἐν τῷ πιανοφόρτε ἐξαιρέτως τὰ ἔργα τοῦ Chopin καὶ τοῦ Liszt καὶ ἐθαυμάσθη ἐν τῷ Παρισίῳ καὶ ἐν Ἀθήναις ἐκτελέσασα τὰ ἔργα τῶν μεγάλων τούτων μουσουργῶν.

Ἡ δεσποινὶς Ἀθανασίου ἐπρόκειτο νὰ δώσῃ ἐν Κωνσταντινουπόλει μουσικὴν ἑσπερίδα, ἀλλὰ ἡ ἀσθένεια τοῦ πατρὸς της ἐματαίωσε τὸ σχέδιον.

Ἡ δεσποινὶς Ἀθανασίου

Ἡ λαίδη ματαίως ἐπέμενε πρὸ τοῦ Δικαστηρίου ὅπως γείνῃ κάτοχος τῶν πιττακίων της. Τὸ Δικαστήριον εἶπεν, ὅτι ὁ μνηστὴρ εἶχε πᾶν δικαίωμα νὰ τὰ κρατῇ ὡς μέσον νομίμου ὑπερασπίσεως κατὰ τῶν προσβολῶν τῆς πρώην μνηστῆς του. Αὕτη δὲ καταδικασθεῖσα εἰς τὰ ἔξοδα, τῆς αἰτήσεώς της ἀπορριφθείσης, θὰ ἔχῃ ἐφ' ὅρου ζωῆς τὴν ὀλίψιν, ὅτι ἡ ἀπόδειξις τῆς ἐρωτικῆς της ἀπιστίας μένει εἰς χεῖρας ἑνὸς τῶν θυμάτων τῶν ὡραίων ὀφθαλμῶν της.

ΗΓΕΜΟΝΙΚΟΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ.

Ἐτελέσθησαν ἐσχάτως ἐν Γενούῃ οἱ γάμοι τῆς Πριγκηπίσσης Ἐλισάβετ τῆς Βαυαρίας, ἐγγονῆς τοῦ Ἀντιβασιλέως καὶ τοῦ Αὐτοκράτορος τῆς Αὐστρίας, μετὰ τοῦ Βαρώνου Seefried, ἁπλοῦ ὑπολοχαγοῦ τῆς Β. φρουρᾶς. Ὁ Βαρὼνος Seefried υἱὸς τοῦ Β. θαλαμηπόλου Seefried von Battenheim ἄγει τὸ εἰκοστὸν τρίτον ἔτος τῆς ἡλικίας του. Οὔτε ὁ πρίγκηψ Λεοπόλδος, πάτηρ τῆς νέας, οὔτε ὁ Ἀντιβασιλεὺς συνήνεσαν ἐκ τὸν γάμον ὅτε ἐγένετο λόγος διὰ πρώτην φοράν, καὶ ὁ ὑπολοχαγὸς ἐστάλη τότε εἰς τὸ ἐν Μέτζ φρουραρχεῖον. Ἀλλ' ἐπὶ τέλους, ὅτε κατὰ τὸ θέρος εὑρίσκετο εἰς τὴν ἐξοχὴν ἡ πριγκήπισσα, κατώρθωσε νὰ λάβῃ τὴν συγκατάθεσιν τοῦ Αὐτοκράτορος πάππου της, καὶ οἱ γονεῖς τῆς μνηστῆς παρευρέθησαν εἰς τοὺς γάμους της, οὓς ἠὐλόγησεν ὁ Ἀρχιεπίσκοπος τῆς Γενούης.

Καὶ ὅμως ἡ πριγκήπισσα Ἐλισάβετ, ἥτις ὑπανδρεύθη ἁπλοῦν ὑπολοχαγόν, ἐζητήθη ἐπισήμως εἰς γάμον πέρυσιν ὑπὸ τοῦ βασιλέως Οὐμβέρτου διὰ τὸν υἱόν του, τὸν διάδοχον τοῦ θρόνου. Ἡ Βαυαρικὴ αὐλὴ παρέτεινε τὸ πρᾶγμα, προφασιζομένη ὅτι, ἡ πριγκήπισσα ἦτο πολὺ νέα, ἀλλ' ἡ ἀλήθεια ἦτο, ὅτι οἱ γονεῖς της ἐγίνωσκον τὸν πρὸς τὸν ὑπολοχαγὸν διάπυρον αὐτῆς ἔρωτα καὶ ὅτε πρό τινων μηνῶν ἀπεφασίσθη ὁ γάμος, ἡ αὐλὴ τοῦ Κυρινιαλίου εἰδοποιήθη ὅτι μία ἦτο τὴν καλὴν θέλησιν τοῦ Ἀντιβασιλέως τῆς Βαυαρίας ἡ πριγκήπισσα Ἐλισάβετ δὲν ἠδύνατο νὰ συζευχθῇ τὸν Πρίγκηπα τῆς Νεαπόλεως, δοῦσα ἤδη ἀνεπιστρεπτεὶ τὴν καρδίαν της εἰς ἀξιωματικὸν μέλλοντα νὰ γείνῃ σύζυγός της.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

ΔΥΝΑΜΙΤΙΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ.

Γεγονὸς πρωτοφανὲς ἐν Ἀθήναις διάφορα προκαλέσαν συναισθήματα εἰς τὰς διαφόρους κοινωνικὰς τάξεις ἔλαβε χώραν κατὰ τὴν 2 1)2 ὥραν μετὰ τὸ μεσονύκτιον τῆς 16 10βρίου. Κρότος φοβερὸς μετὰ λάμψεως τρομάξας τοὺς κατοίκους πρὸς τὸ μέρος τῶν Ἀνακτόρων ἠκούσθη μετὰ ἰσχυροῦ κλονισμοῦ. Πάντες κατ' ἀρχὰς ἠγνόουν τί εἶχε συμβῇ, ἀλλὰ τὴν πρωΐαν εὑρέθησαν εἰς τὴν αὐλὴν τῆς οἰκίας Συγγροῦ τεμάχια φυσιγγίου δυναμίτιδος. Τοῦτο πεσὸν εἰς τὴν πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν στρατιωτικῶν γωνίαν ἐσχημάτισε λάκκον ἀρκετὰ εὐρύν, περιξ τοῦ ὁποίου ἦσαν μικρὰ τεμάχια χαρτοῦ ἐντύπου καὶ ἄλλου χρωματιστοῦ κοκκίνου. Αἱ ὕαλοι τοῦ θερμοκηπίου πᾶσαι σχεδὸν ἐθρυμματίσθησαν, μικρὸς δὲ ἐν τῇ αὐλῇ οἰκίσκος τοῦ θυρωροῦ ἐσείσθη βιαίως καὶ μικροῦ δεῖν κατέρρεε. Τὸ κίνημα τοῦτο θεωρεῖται μηδενιστικόν.

Ἕτερον φυσίγγιον δυναμίτιδος ἐρρίφθη ἐξωθεν τῆς ἑλληνικῆς Βουλῆς κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς 18 δεκεμβρίου, αλλ' εὐτυχῶς ἄνευ ἀποτελέσματος. Ἐκ τῶν ἀνακρίσεων τῶν ὑπαλλήλων καὶ τῶν κλητήρων τῆς βουλῆς πολὺ ὀλίγον διελευκάνθη ἡ ὑπόθεσις. Πολλοὶ ἀποδίδουσι μεγάλην σπουδαιότητα εἰς τὸ γεγονὸς, εἰκάζοντες ὅτι ὁ ῥίψας τὴν δυναμίτιδα δὲν ἐσκόπει ἁπλῆν ἀνάφλεξιν ἐκτὸς τοῦ βουλευτηρίου, ὡς ἐγένετο, ἀλλὰ τοιαύτην ἐντὸς τῆς αἰθούσης τοῦ κοινοβουλίου, ἂν εἰσήρχετο ἡ δυναμῖτις διὰ τοῦ ἀνοικτοῦ κατ' ἐκείνην τὴν ὥραν παραθύρου· πλὴν ἠστόχησε τοῦ σκοποῦ του, ὁ δράστης εὐτυχῶς. Ὡς λέγει δὲ ἀφ' ἑτέρου ἡ Ἁλιγγενεσία, ὁ εἰσαγγελεὺς κ. Σπανίδης εἶχεν εἰδοποιηθῇ δι ἀνωνύμου ἐπιστολῆς περὶ τῆς ἐκρήξεως ταύτης, δυστυχῶς ὅμως ἡ ἐπιστολὴ περιῆλθεν ἀργὰ εἰς χεῖράς του, ὅταν ὁ ἔρθασεν εἰς τὴν βουλὴν ἡ ἔκρηξις εἶχε συντελεσθῇ.

Η ΚΛΗΡΩΣΙΣ ΤΩΝ ΛΑΧΕΙΟΦΟΡΩΝ

ὁμολογιῶν τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἐγένετο τῇ 20ῇ 10βρίου ἐνώπιον τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου. Κατ' αὐτὴν ἐκληρώθησαν αἱ ἑξῆς ὁμολογίαι ὑπὸ τοὺς ἀριθμοὺς 97,106 (ὁ ἀριθμὸς οὗτος κερδαίνει τὸ ποσὸν τῶν ἑκατὸν χιλιάδων δραχμῶν καὶ ἐλέχθη ὅτι τοῦτον κατέχει ὁ κ. Κ. Λεβίδης) 125,950 103,172, 148 370, 177,251, 62, 883, 145,678, 47,246 καὶ 25,290.

ΚΟΡΙΝΘΙΑΚΗ ΔΙΩΡΥΞ.

Ὡς γράφουσιν ἐκ Κορίνθου, αἱ εἰσπράξεις τῆς ἑταιρείας ἐκ τῶν διαπορίων διαψεύδουσι μέχρι τοῦδε τὰς προϋποθέσεις τοῦ κοινοῦ καὶ τὰς ἐλπίδας τῶν μετόχων τῆς ἑταιρείας. Καθ' ἑκάστην διέρχονται ἐκ τῆς διώρυγος ἓν ἢ δύο πλοῖα, καταβάλλοντα διαπόρια μέλις ἀρκοῦντα εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς διώρυγος, οὐδὲν δὲ ἐγγυώμενα κέρδος εἰς τοὺς μετόχους τῆς ἑταιρείας, ἥτις ἐδαπάνησεν, ὡς λέγεται, πρὸς συντέλεσιν τῆς ἐπιχειρήσεως περὶ τὰ 50—60 ἑκατομμύρια. Εἰς τὰ ἑλληνικὰ πλοῖα καὶ ἀτμόπλοια δὲν συμφέρει ἡ χρῆσις τῆς διώρυγος, ἐπειδὴ καταβάλλουσι δυσανάλογα πρὸς τὰ κέρδη αὐτῶν διαπόρια καὶ τούτων ἕνεκα ἡ ἑταιρεία Δούαλ καὶ Βάρβουρ ἅπαξ μόνον ἐπέτρεψε νὰ διέλθῃ ἀτμόπλοιόν της διὰ τῆς διώρυγος, διέκοψε δὲ κατόπιν τὴν γραμμὴν καταβαλοῦσα διαπόρια δυσανάλογα πρὸς τὰ κέρδη τοῦ ἀτμοπλοίου. Διὰ ταῦτα πάντα ἡ ἑταιρεία τῆς διώρυγος ὀφείλει, κατ' ἀθηναϊκὸν φύλλον, νὰ ἐλαττώσῃ σημαντικῶς τὰ διαπόρια, ἐὰν ἐπιθυμῇ νὰ γείνῃ χρήσιμος εἴς τε τὴν ἑλληνικὴν καὶ τὴν ξένην ναυτιλίαν, νὰ εἰσπράττῃ δὲ καὶ αὐτὴ ἐκ διαπορίων κεφάλαια ἱκανὰ νὰ παρέχωσιν εἰς τοὺς μετόχους αὐτῆς μικρόν τι μέρισμα.

ΣΕΡΒΙΑ ΚΑΙ ΑΥΣΤΡΙΑ.

Ἡ αὐστροουγγρικὴ κυβέρνησις ἠρνήθη νὰ ἐκδώσῃ εἰς τὰς σερβικὰς ἀρχὰς τὸν πρώην φιλελεύθερον νομάρχην Μιλάνον Γεώργεβιτς, κατηγορούμενον ἐπὶ φυνεναχῇ μετὰ τοῦ ὑπὸ τὸν Ἀβακούμοβιτς ὑπουργείου, καταφυγόντα δὲ εἰς Νέουσατς. Ὁ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς ἀνέθηκε τοῖς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἀντιπροσώποις τῆς Σερβίας τὴν ἐντολὴν νὰ δώσωσιν εἰς τὰς κυβερνήσεις, παρ' αἷς εἰσι διαπεπιστευμένοι, διασαφήσεις περὶ τῆς σερβοαυστριακῆς διαφορᾶς, ζητοῦντες τὴν ἠθικὴν αὐτῶν ὑποστήριξιν. Εἰδικαὶ ὁδηγίαι διεβιβάσθησαν τῷ ἐν Πετρουπόλει Ρώσῳ πρεσβευτῇ κ. Ἡάσιτς. Ὁ πρώην βασιλεὺς Μιλάνος θεωρεῖ τὴν κατάστασιν κρίσιμον, ὁ δὲ βασιλεὺς Ἀλλέξανδρος, ἂν δεήσῃ θὰ ἀναχωρήσῃ εἰς τὴν ἀλλοδαπήν.

ΖΗΤΕΙΤΑΙ στοιχειοθέτης ἐν τῷ ἡμετέρῳ τυπογραφείῳ.

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ ΤΟΥ «Ν. ΕΘΝΟΥΣ.»

Η ΠΡΩΤΗ ΤΟΥ ΑΙΜΑΤΟΣ ΚΗΛΙΣ

Κατὰ μετάφρασιν ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ

(ΥΠΟ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΓΕΡΟΛΕΜΟΥ.)

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ.

ΔΡΑΜΑ ΕΝ ΗΜΕΡΑ

ΚΕΦ. Ι.

Η ΘΥΣΙΑ

IV.

Ὅτε ὁ Λορένζο Μανδοσᾶ ἔλαβε τὴν ὁδηγίαν νὰ ἐμφανισθῇ πρὸ τοῦ βασιλέως, ἡ Αἰκατερίνη εὑρίσκετο παρὰ τῇ προσφιλεῖ αὐτῆς Στέλλᾳ. Μετὰ μακρὰν δὲ καὶ θλιβερὰν συνδιάλεξιν ἀπεφασίσθη, ἵνα καὶ αὐτὴ μεταβῇ μετὰ τοῦ πάππου της πρὸς τὸν βασιλέα. Ἡ γενναία καὶ ἡρωϊκὴ κόρη, ἐσχημάτισε πλέον ἀμετάτρεπτον ἀπόφασιν νὰ εἴπῃ πρὸς ὃν τοσοῦτον ἠγάπα: «Διὰ νὰ γείνω ἰδική σας πρέπει ἢ ν' ἀναβῶ πολὺ ὑψηλὰ ἢ νὰ καταβῶ πολὺ χαμηλά. Θυσιάζω λοιπὸν τὸν ἔρωτά μου ὑπείκουσα εἰς τὸ καθῆκόν μου. Ἀλλ' ὑμεῖς μένετε ἀληθὴς βασιλεύ. Δὲν ζητῶ παρ' ὑμῶν εἰμὴ τὴν ἀνάμνησίν σας. Μετ' αὐτὴν μόνον ἐπιθυμῶ νὰ ζήσω καὶ ἀποθάνω.»

Ἐπωφελουμένη τῆς περιστάσεως ταύτης ἡ Στέλλα δὲν ἐδίστασε ποσῶς νὰ μεταβῇ μετὰ τοῦ πάππου της εἰς τὰ ἀνάκτορα τῆς Ριβείρας, ἔνθα διέμενεν ὁ Δὸν Ζουὰν ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, Δὸν Πέτρου Β'.

Καθ' ὁδὸν μετὰ μακρὰν σιωπὴν εἶπε πρὸς τὸν πάππον: «Ἐὰν μὲ διαβεβαίουν, καλέ μου πάππε, ὅτι τὰ πράγματα θὰ ἐλάμβανον τοιαύτην τροπήν, ὅτι θὰ εἶχον τὸ θάρρος νὰ τὸν ἐπανίδω καὶ νὰ τὸν ἀκούσω, ἐνῷ γνωρίζει ὅτι τὸν ἀγαπῶ ὅσον καὶ ἐγὼ γνωρίζω ὅτι μὲ ἀγαπᾷ, ἤθελον εἰπῇ ὅτι θὰ ἦτο πρᾶγμα ἀδύνατον.

—Θάρρει, τέκνον μου, ἀπήντησεν ὁ γέρων, ὁ Θεὸς εἶνε δίκαιος καὶ θὰ σοὶ δώσῃ δυνάμεις εἰς ὅ,τι εἶνε ἀναγκαῖον νὰ πράξῃς.

Ἐπὶ τέλους ἀφίκοντο. Ὁ ἱππότης εἰσῆλθεν εἰς τὸν ἀντιθάλαμον, κρατῶν ἐκ τῶν χειρῶν τὴν τρέμουσαν Στέλλαν. Μετ' ὀλίγον ἡ θύρα ἠνοίχθη καὶ θεράπων τις τοῦ βασιλέως παρουσιασθεὶς εἶπεν: «Ὁ βασιλεὺς ἐπιτρέπει τῷ ἱππότῃ Λορένζο Μανδοσᾷ νὰ ἐμφανισθῇ ἐνώπιον του.»

Ὁ γέρων ἔκλινεν ἐν σιωπῇ καὶ ἀφοῦ ἐνεθάρρυνε διὰ τοῦ βλέμματος τὴν ἐγγονήν του, ἐπορεύθη μόνος πρὸ τοῦ βασιλέως. Ὁ Δὸν Ζουὰν ἐκάθητο ἀπέναντι τραπέζης κεκαλυμμένης ἐκ βελουδίνου ταπήτος, ἐφ' οὗ ἔκειντο διάφορα ἔγγραφα. Ἀργυροῦν μελανοδοχεῖον καὶ χαρτοῦλάκιον, ὅπερ ὁ βασιλεὺς ἔκλεισεν ὅμ' ὡς ἠνοίχθη ἡ θύρα ἵνα εἰσέλθῃ ὁ ἱππότης, ἐμαρτύρουν ὅτι ὁ βασιλεὺς εἶχε διέλθει τὴν πρωΐαν ἐκείνην ἐργαζόμενος. Ἡ αἴθουσα αὕτη ἦτο μεγαλοπρεπεστάτα ἐστολισμένη.

V.

—Εἶμαι πολὺ εὐτυχής, ἱππότα, βλέπων ὑμᾶς, εἶπεν ὁ βασιλεὺς μετ' ἄκρας εὐμενείας καὶ φωνῆς φυγκεκινημένης.

Ὁ ἱππότης προσέκλινεν εὐσεβάστως καὶ ἐπερίμενε.

—Ἐζητήσατε νὰ μὲ ἰδητε, ἐπανέλαβεν ὁ Δὸν Ζουάν. Ὁμιλήσατε ἐλευθέρως.

—Μεγαλειότατε, ἐξ ὀνόματος τῆς ἐγγονῆς μου....

—Τῆς Στέλλας; διέκοψε ζωηρῶς ὁ βασιλεύς. Ἀκούσατέ με πρὶν ἢ προφέρητε οὐδὲ μίαν λέξιν. Τὴν πρώτην φορὰν, καθ' ἣν τὴν εἶδον, πολὺ μακρὰν ἀπεῖχον τοῦ νὰ φαντασθῶ, ὅτι ὁ Θεὸς τοσοῦτο ταχέως ἤθελε μὲ ἐπιφορτίσῃ διὰ τοῦ βαρέως τούτου σταυροῦ τῆς διεκπήσεως τῶν λαῶν... Ἀλλ' ἡ καρδία μου οὐδὲν ἐλησμόνησε καὶ ὁ βασιλεὺς εἶνε πρόθυμος νὰ τηρήσῃ τὰς ὑποσχέσεις τοῦ βασιλικοῦ πρίγκηπος.

—Μεγαλειότατε, ἡ Στέλλα μετὰ τινας ἡμέρας θὰ εἶνε νεκρά.

—Ἡ Στέλλα νεκρά! ἀνέκραξεν ὁ βασιλεὺς μετὰ τρομεροῦ τόνου καὶ κάτωχρος γενόμενος.

—Νεκρὰ διὰ τὸν κόσμον, ἐπανέλαβεν ὁ ἱππότης, συγκινηθεὶς καὶ ὁ ἴδιος ἐκ τῆς ταραχῆς τοῦ βασιλέως. Ἀφοῦ δὲν δύναται πλέον ν' ἀγαπήσῃ ἐπὶ τῆς γῆς ἐξελέξατο τὸν Χριστὸν ὡς νυμφίον αὐτῆς! ἐπιστρέφει εἰς τὸ μοναστήριον τῆς Ἁγίας Κλαίρης, ὅπου καὶ ἐξεπαιδεύθη.

—Ἄνευ τῆς συγκαταθέσεώς μου! εἶπε βροντωδῶς ὁ βασιλεὺς καὶ μὲ καταστρέπτοντας ὀφθαλμούς.

—Ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως τῆς Μεγαλειότητός σας, ἐπείπεν ὁ γέρων μετὰ ψυχρᾶς τινος ἀξιοπρεπείας. Προκειμένου περὶ ὑγιείας, ἡ συνείδησις μένει ἀνεξάρτητος. Ὁ Θεὸς εἶνε ὑπεράνω τοῦ βασιλέως.

—Πολὺ καλά, εἶπεν ὁ Δὸν Ζουάν.

Ἔπειτα δὲ στὰς πρὸ αὐτοῦ: Καὶ πῶς ἔκαμε τὴν Στέλλαν ν' ἀμφιβάλλῃ περὶ τοῦ λόγου μου;

—Μεγαλειότατε, ἡ Στέλλα οὐδέποτε ἐσχημάτισε τὴν ἐλαχίστην ἀμφιβολίαν διὰ τὴν ὑπόσχεσιν ὑμῶν. Ἀλλὰ δὲν ἐπιθυμεῖ νὰ γείνῃ πρόσκομμα εἰς τὴν δόξαν τοῦ βασιλέως της.

—Εἰς τὴν δόξαν μου! καὶ ἐὰν ἐγὼ κατ' ἄλλον τρόπον ἐννοῶ αὐτήν; διότι εἶμαι βασιλεύς, πρέπει νὰ ἐκβάλω τὴν καρδίαν μου ἐκ τοῦ στήθους μου ἢ νὰ τὴν ἀποκλείσω ἀπέναντι πάσης ἀγάπης;

—Μεγαλειότατε, διὰ τοὺς βασιλεῖς δὲν ὑπάρχει εἰμὴ εἷς καὶ μόνος ἔρως.

—Ἡ δόξα;

—Ὄχι, Μεγαλειότατε, ἡ εὐτυχία τῶν λαῶν των.

—Ἀλλ' εἰς τί λοιπὸν ὁ πρὸς τὴν Στέλλαν ἔρως μου δύναται νὰ βλάψῃ τὸν λαόν μου;

—Μεγαλειότατε, ἐὰν ἐπιτρέπετε, ἡ ἰδία δύναται νὰ σᾶς ἀποκριθῇ.

—Ἐκείνη!... πῶς; εἶνε δυνατόν;

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ.

Λονδίνον, 18 Ὀκτωβρίου.—Ὁ κ. Γλάδστων ἀπαντῶν ἐν τῇ βουλῇ εἰς τινα ἐπερώτησιν τοῦ κ. Λεβουχέρ, εἶπεν ὅτι τὸ ζήτημα τῆς ἐκκενώσεως τῆς Αἰγύπτου μετ' ἄλλων ἀλλων, δύναται νὰ διαπραγματευθῇ ἡ Ἀγγλία μετὰ τῆς Τουρκίας.

Παρισίοις 19 Ὀκτωβρίου.—Γενικαὶ ἡ ἐμπορικὴ συναλλαγματικὴ Γαλλίας καὶ Ἰσπανίας. Τὸ κατασυγχρωτήριον ἔβύθισεν ἕνα ἰταλὸν καὶ ἕλκει ἐξ γαλλους καταγγρωμένους διὰ τας ἐν Αἰγύπτῳ ταραχάς.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

ΤΡΕΞΑΤΕ, ΤΡΕΞΑΤΕ!
ΕΙΣ ΤΟ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
ΚΛ. Σ ΚΡΑΜΒΗ
ΟΔΟΣ ΒΑΛΣΑΜΑΚΗ ΕΝ ΣΚΑΛΑ
ΟΠΟΥ ΕΦΘΑΣΑΝ.
ΑΓΓΛΙΚΑ ΚΑΣΜΙΡΙΑ

τὰ σπανιώτερα καὶ ἐκλεκτότερα τῶν μέχρι τοῦδε εἰσαχθέντων πωλούμενα εἰς τιμὰς ἀνεπιδέκτους διαγωνισμοῦ

ΕΠΙΛΟΦΟΡΙΑ ΔΙΑ ΚΥΡΙΑΣ
ΥΠΟΚΑΜΙΣΑ ΚΑΛΤΣΕΣ ΦΑΝΕΛΛΑΙ ΔΕ' ΑΝΔΡΑΣ
ΜΙΤΡΑ ΤΩΝ ΚΑΛΛΙΕΡΩΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΩΝ ΑΓΓΛΙΚΟΝ ΦΟΥΛΑΡΔ ΔΙΠΛΗ ΡΑ ΚΟΝΣΕΡΒΑΙ ΑΛΕΘΟΥΡΑ

Ἐν τῷ ἐνταῦθα κατὰ τὴν ὁδὸν κατασκευασθέντι ὑπὸ κ. Ι. Ι. Παπαγεωργίου εἰς τιμὴν ΣΑΒΒΑ ΤΡΙΩΛΕΩΣ ἐξελιχθὲν τὸ ἀπὸ τῆς παλαιᾶς ἕως τῆς

μας ἀνεπιδέκτους διαγωνισμοῦ. Σπεύσατε πάντες καὶ θέλετε μείνη λίαν εὐχαριστημένοι.

ΝΕΟΝ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑ
ΜΟΥΣΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑ
καὶ
ΔΡΑΜΑΤΑ
διάφορα, ὅλως νέα

ἐφθασαν ἐσχάτως ἐξ Ἀθηνῶν εἰς τὸ κάλλιστον βιβλιοπωλεῖον τοῦ γνωστοῦ Χ. Γ. ΡΩΣΣΟΥ, καὶ οἱ βουλόμενοι νὰ προμηθευθῶσιν ἐς σπουδῶσιν ἐγκαίρως, ἔχει εἶλιγα ἀντίτυπα ἑκάστου, πρὸς τὸ παρὸν ὑπάρχουσι.

Τιμαὶ συγκαταβατικαί.

Ὁ κ. ΡΩΣΣΟΣ ἀναλαμβάνει νὰ προμηθεύῃ τοῖς βουλομένοις παντὸς εἴδους βιβλία, ἐπὶ μετριωτάτῃ ἀμοιβῇ.

ΠΟΔΗΛΑΤΑ "RALEIGH,,

Πλέον τῶν 3 300 ὁρατείων ἐκτυπώσεων ἐπὶ τῶν «RALEIGH». διαρκεσάντων τοῦ ἔτους 1892, ἐν Εὐρώπῃ Ἀσίᾳ Ἀφρικῇ Ἀμερικῇ καὶ Αὐστραλίᾳ διακηρύττουσι δὲ ἐπὶ στερεότητι, ταχύτητι καὶ κομψότητι.

Ὁ κ. Α. Δ. Σωτηρίου N. Y. A. C. ἐκ τῶν ἐπιλέκτων τῆς ὑφηλίου, ἐκλέγει πάντοτε ἐπὶ τῶν ποδηλάτων

"RALEIGH"

Διὰ πλείστους ἀγῶνας ἐπιτυχίας ἀπευθύνεται τῷ κ. ἀνωτέρω ἐν Κύπρῳ πράκτορι

κ. ΠΑΥΛΟΥ Δ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

εἰς Λάρνακα.

Ἐν τῷ ἐνταῦθα βιβλιοπωλείῳ τοῦ κ. Π. Θ. Νικολαΐδου ἐκτὸς τῶν διαφόρων ἄλλων διδακτικῶν βιβλίων εὑρίσκονται καὶ αἱ γραμματικαὶ τῶν «τεσσάρων διδασκάλων» πωλούμεναι χονδρικῶς μὲν τὸ α' τεῦχος πρὸς γρ. 4 1)2 καὶ τὸ β' καὶ γ' 1)2 λιανικῶς δὲ τὸ πρῶτον τεῦχος πρὸς γρ. 5 καὶ τὸ β' 8.

Εὑρίσκεται ἐπίσης πλουσία συλλογὴ διὰ γραφικὴν ἐργασίαν, χαρτόνια καὶ χαρτόνια δι' ἐπισκεπτήρια πρώτης ποιότητος, χάρτης χρωματιστὸς διὰ βιβλιοδέτας καὶ ἀπορροφητικὸς χάρτης.

ΓΑΙΑΝΘΡΑΚΕΣ
ΠΡΩΤΗΣ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ

ἐκομίσθησαν ἐσχάτως ἐνταῦθα καὶ πωλοῦνται εἰς συγκαταβατικὰς τιμάς.

Οἱ ἐπιθυμοῦντες ἀπευθυνθήτωσαν εἰς τὸ ἐν Λάρνακι πρακτορεῖον τῆς ἑταιρείας Prince Line.

Ἐν τῇ κατὰ τὴν ὁδὸν «Ἴξφορδ» οἰκίᾳ τῆς Κας Αὐγούστας Κ. Χαραλαμπίδου ἠνοίχθη νέον ξενοδοχεῖον ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῆς ἰδιοκτητρίας, ἔνθα οἱ προσερχόμενοι δύνανται νὰ εὑρίσκωσι δωμάτια ὕπνου λίαν εὐρύχωρα καὶ εὐάερα. Τὸ ξενοδοχεῖον τοῦτο θὰ διακρίνῃ ἄκρα καθαριότης καὶ ἔκτακτος περιποίησις, διὸ οἱ πελάται ἔσονται βέβαιοι, ὅτι θὰ μένωσι καθ' ὅλα εὐχαριστημένοι.

Ὑπεύθυνος
ΚΑΡΑΝΘΗΣ Ν. ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΤΗΣ

Τύποις ΦΙΛΟΚΑΛΙΑΣ.

ΤΟΠΟΓΡΑΦΙΑ
ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ ΚΥΠΡΟΥ
ΠΡΟΣ ΧΡΗΣΙΝ
ΤΩΝ ΔΗΜΟΤΙΚΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ
ΥΠΟ
Γ. Μ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ.
ΕΚΔΟΣΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ
ΓΕΝΟΜΕΝΗ ΕΠΙ ΤΗ ΒΑΣΕΙ
ΤΗΣ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΣ ΑΠΟΓΡΑΦΗΣ.

Πωλεῖται ἀντὶ 2 1)2 γρ. ἐν τῷ βιβλιοπωλείῳ τοῦ κ. Πολυδώρου Νικολαΐδου ἐνταῦθα, εὑρίσκεται δὲ καὶ ἐν τοῖς βιβλιοπωλείοις τῶν κ.κ. Δ. Πετρίδου καὶ Ε. Μιχαηλίδου ἐν Λευκωσίᾳ.

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ.
ΛΑΡΝΑΚΟΣ.

Σῖτος, πρὸς γρ. 22—23 τὸ κοιλόν.
Κριθή, πρὸς γρ. 10—11
Ὄροβος ἐντόπιος, πρὸς γρ. 25 1)2—26.
Σησάμι, πρὸς γρ. 3 τὴν ὀκάν.
Σταρὶς μαύρη πρὸς 45 παρ. ἡ ὀκά.
Σταρὶς βραστὴ πρὸς 35 παρ. ἡ ὀκά.
Βαμβακόσπορος πρὸς γρ. 1 καὶ 30 παρ. τὴν λίτραν.
Βαμβάκια, πρὸς γρ. 18 1)2—19.
Βρώμη, πρὸς 13 1)2 τὸ κοιλόν.
Ἔλαιον, ἐξωτερικοῦ πρὸς γρ. 17—17 1)2 τὴν λίτραν.
Ἔλαιον ἐντόπιον, πρὸς 18—18 1)2 λίτραν.
Ζάχαρις, πρὸς γρ. 345 τὸν σάκκον.
Καφὲς, πρὸς γρ. 20—21 τὴν ὀκάν γενικ.
Ὀρύζιον, πρὸς γρ. 195 τὸν σάκκον.
Σάπων, πρὸς γρ. 6 1)2—7 τὴν ὀκάν.
Πετρέλαιον Καυκάσου πρὸς γρ. 43 1)2.
Μὲ λίραν ἀγγλικὴν γρόσια 182.

Ἐν τῷ τυπογραφείῳ ἡμῶν γίνεται πᾶσα τυπογραφικὴ ἐργασία μετὰ πάσης τῆς δυνατῆς φιλοκαλίας εἰς τιμὰς λίαν συγκαταβατικάς, οἷον: ἐπιτάφια καὶ καπνοβενσιασταρίας, χρωστικὰ γραμμάτια, ναυλοσυμφωνητικά, δηλωτικὰ Τελωνείου, διπλότυπα, φορτωτικαὶ κλπ.

—Πλησιάζει μία τῶν ἀστεροειδῶν ἀστερισμῶν εἰς τὴν Γῆν καὶ ἡ Γῆ ἐπιθυμεῖ νὰ τὴν ἁρπάσῃ. Ἀλλὰ ἡ Γῆ ἔχει ἀκόμη ἕνα ἀστέρι ἐρωτευμένον μὲ τὸν ἀστεροειδῆ καὶ ἐπιθυμεῖ νὰ τὸν ἁρπάσῃ. Ἐπειδὴ ὅμως ὁ ἀστεροειδὴς ἀγαπᾷ τὸν ἀστέρα καὶ ὄχι τὴν Γῆν, ἡ Γῆ ἀποφασίζει νὰ τὸν ἁρπάσῃ διὰ τῆς βίας. Ἀλλὰ ὁ ἀστεροειδὴς ἔχει ἀδελφὸν τὸν Ἥλιον, ὁ ὁποῖος ἀγαπᾷ τὴν Γῆν καὶ ἐπιθυμεῖ νὰ τὴν ἁρπάσῃ διὰ τῆς βίας. Ἐπειδὴ ὅμως ὁ Ἥλιος ἔχει ἀδελφὸν τὸν ἀστεροειδῆ καὶ ἐπιθυμεῖ νὰ τὸν ἁρπάσῃ διὰ τῆς βίας. Ἐπειδὴ ὅμως